

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Кзз 770/2016
29.06.2016. године
Београд

У ИМЕ НАРОДА

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Јанка Лазаревића, председника већа, Бате Цветковића, Горана Чавлине, Драгана Аћимовића и Радослава Петровића, чланова већа, са саветником Иваном Трукуљом Веселиновић, као записничарем, у кривичном предмету окривљеног Н.К. и др, због кривичног дела насилничко понашање из члана 344 став 2. у вези става 1. у вези члана 33. Кривичног законика, одлучујући о захтеву за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.К., адвоката Н.Ј., поднетом против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови – судска јединица у Инђији К 53/14 од 13.10.2015. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 355/15 од 22.03.2016. године, у седници већа одржаној 29.06.2016. године, једногласно је донео:

ПРЕСУДУ

ОДБИЈА СЕ као неоснован захтев за заштиту законитости браниоца окривљеног Н.К., адвоката Н.Ј., поднет против правноснажних пресуда Основног суда у Старој Пазови – судска јединица у Инђији К 53/14 од 13.10.2015. године и Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 355/15 од 22.03.2016. године

Образложење

Пресудом Основног суда у Старој Пазови – судска јединица у Инђији К 53/14 од 13.10.2015. године окривљени Н.К., П.М. и И.П. су оглашени кривим да су као саизвршиоци извршили кривично дело насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, за које су осуђени и то: окривљени Н.К. на казну затвора у трајању од осам месеци, окривљени П.М. на казну затвора у трајању од шест месеци, а окривљеном И.П. је утврђена казна затвора у трајању од девет месеци, па му је затим опозвана условна осуда изречена пресудом Основног суда у Сремској Митровици К 879/10 од 10.01.2012. године, која је преиначена пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 2474/12 од 13.03.2013. године, и узета му је као утврђена казна затвора изречена том пресудом у трајању од шест месеци, па је затим осуђен на јединствену казну затвора у трајању од једне године и два месеца. Одређено је да ће се окривљеном Н.К. у изречену казну затвора урачунати време проведено у притвору од 14.04.2008. године до 21.04.2008. године и да му се неће опозвати условна осуда која му је изречена пресудом Основног суда у Сремској Митровици К 662/10 од 23.05.2011. године. Оштећени З.З. је ради остваривања имовинско-правног захтева упућен на парнични поступак. Окривљени су обавезани да плате трошкове кривичног поступка о чијој висини ће суд одлучити посебним решењем.

Пресудом Вишег суда у Сремској Митровици Кж1 355/15 од 22.03.2016. године усвојене су жалбе бранилаца окривљених Н.К., П.М. и И.П., па је по службеној дужности преиначена пресуда Основног суда у Старој Пазови – судска јединица у Инђији К 53/14 од 13.10.2015. године у погледу одлуке о кривичној санкцији према свим окривљенима, а према окривљеном И.П. и уз отклањање одлуке о опозиву условне осуде изречене пресудом Основног суда у Сремској Митровици К 879/10 од 10.01.2012. године која је преиначена пресудом Апелационог суда у Новом Саду Кж1 2474/12 од 13.03.2013. године и утврђене казна затвора у трајању од шест месеци, као и за отклањање одредаба о изрицању јединствене казне затвора, па су окривљени због извршеног кривичног дела насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ осуђени и то: окривљени Н.К. на казну затвора у трајању од осам месеци коју ће издржати у просторијама у којима станује уз примену електронског надзора, с тим што не сме напуштати просторије у којима станује осим у случајевима прописаним Законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне затвора; окривљени П.М. на казну затвора у трајању од шест месеци коју ће издржати у просторијама у којима станује уз примену електронског надзора, с тим да не сме напуштати просторије у којима станује осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне затвора; окривљени И.П. на казну затвора у трајању од девет месеци коју ће издржати у просторијама у којима станује уз примену електронског надзора, с тим да не сме напуштати просторије у којима станује осим у случајевима прописаним законом који уређује извршење кривичних санкција, а уколико окривљени једном у трајању преко шест часова или два пута у трајању до шест часова самовољно напусти просторије у којима станује, суд ће одредити да остатак казне затвора издржи у Заводу за извршење казне затвора. У непреиначеном делу првостепена пресуда је остала неизмењена.

Против наведених правноснажних пресуда, захтев за заштиту законитости је благовремено поднео бранилац окривљеног Н.К., адвокат Н.Ј., у смислу члана 485. став 1. тачка 1) ЗКП, са предлогом да Врховни касациони суд преиначи побијане пресуде и донесе одбијајућу пресуду због наступања апсолутне застарелости кривичног гоњења или да побијане пресуде укине и предмет врати нижестепеним судовима на поновну одлуку.

Врховни касациони суд је на основу члана 488. став 1. ЗКП доставио примерак захтева за заштиту законитости Републичком јавном тужиоцу, па је у седници већа, коју је одржао без обавештавања Републичког јавног тужиоца и браниоца окривљеног, сматрајући да њихово присуство у смислу члана 488. став 2. ЗКП није од значаја за доношење одлуке, размотрио списе предмета са правноснажним пресудама против којих је поднет захтев за заштиту законитости, те је након оцене навода у захтеву, нашао:

Захтев за заштиту законитости је неоснован.

Бранилац окривљеног Н.К. у захтеву за заштиту законитости истиче да се у конкретном случају не ради о кривичном делу из члана 344. став 2. у вези става 1. КЗ за које је окривљени оглашен кривим, већ да се ради о кривичном делу лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, јер је „фокус деловања и умишљај окривљеног Н.К.“ био усмерен на nanoшење лаких телесних повреда З.З., а не на насилничко понашање. У вези са изнетим, бранилац сматра да ако би се у конкретном случају радило о кривичном делу лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ, онда би дана 13.04.2014. године наступила апсолутна застарелост кривичног гоњења.

Изнетим наводима, по оцени овог суда, иако бранилац у захтеву означава повреде закона из „чл.438. ст.1. тач.3. у вези чл.439. у вези чл.438. ст.1. ЗКП“, он указује на битну повреду одредаба кривичног поступка из члана 438. став 1. Тачка 1) ЗКП и повреду кривичног закона из члана 439. тачка 2) ЗКП.

Међутим, како изрека побијане првостепене пресуде, садржи све субјективне и објективне елементе кривичног дела насилничко понашање у саизвршилаштву из члана 344. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ, односно како из изреке произилази да су окривљени критичном приликом свесни свог дела, његове забрањености и хтели његово извршење, заједно вршењем насиља, те дрским и безобзирним понашањем према оштећенима З.З. и П.Ш. теже реметили јавни ред и мир у уговоритељском објекту „К.“, у којем је било тридесетак гостију, на начине ближе описане у изреци пресуде, и којом приликом су услед нанетих удараца оштећени З. и Ш. задобили лаке телесне повреде и због ког догађаја су сви гости напустили локал, то су неосновани наводи браниоца окривљеног да се у конкретном случају ради о кривичном делу лака телесна повреда из члана 122. став 2. у вези става 1. КЗ.

Полазећи од наведеног, а како је окривљенима Н.К., П.М. и И.П. стављено на терет и како су побијаним пресудама осуђени да су као саизвршиоци извршили кривично дело насилничко понашање из члана 344. став 2. у вези става 1. у вези члана 33. КЗ и то 13.04.2008. године, а за које дело је прописана казна затвора од шест месеци до пет година, то произилази да у конкретном случају у смислу члана 103. тачка 5) КЗ у вези члана 104. став 6. КЗ, апсолутна застарелост кривичног гоњења наступа 13.04.2018. године.

Због изнетог, по оцени овог суда, неосновано бранилац окривљеног Н.К. у захтеву указује да су побијане пресуде донете уз повреде закона из члана 438. став 1. тачка 1) и 439. тачка 2) ЗКП.

Из наведених разлога, Врховни касациони суд је на основу члана 491. став 1. ЗКП, одлучио као у изреци ове пресуде.

**Записничар - саветник
Ивана Тркуља Веселиновић, с.р.**

**Председник већа-судија
Јанко Лазаревић, с.р.**